

UNA INTIFADA CULTURAL

Per Ahmed Tobasi

(Director artístic del The Freedom Theatre)

Traducció al català per Patrick Bones

Camp de refugiats de Jenin

No hi ha paraules per descriure el dolor i la pena que sentim els palestins.

Veieu aquest desastre? Tot destruït... I no sé el perquè. Això no és cap base militar. Aquí no hi ha armes. L'únic que hi ha són llibres, fotos, càmeres, ordinadors, música i instruments... I ho han destruït tot... el teatre sencer.

Jo era a casa meva, just davant del The Freedom Theatre. Esperava, perquè l'exèrcit anava casa per casa, detenint tothom. I llavors van ensorrar la meva porta.

Jo els vaig dir "si us plau, hi ha criatures. Som una família, farem el que ens digueu, no cal utilitzar la violència".

Van entrar per la força, trencant tot al seu pas. Els nens ploraven. Els soldats cridaven a mon pare i ma mare, que són molt grans.

Van apuntar-me amb les armes. Em van agafar, em van posar contra el terra i em van començar a pegar. No sé per què.

Em van vestir amb robes militars i van començar a fer-se fotos amb mi, tots i cadascun dels soldats, posant per tal de demostrar a les seves xicotes que eren herois. Fotos que em feien mentre em tenien presoner i m'amenaçaven amb les armes.

Després em van emmanillar i em van fer pujar a un camió que em va deixar en un punt de control, on em van llençar al fang. Estava plovent. Ni tan sols em van deixar canviar de roba. Era desembre.

Jeeps i vehicles militars giraven en cercle al meu voltant. M'havien embenat els ulls i jo no sabia el que estava passant...

M'atropellarien? S'estavellarien contra mi? Em matarien?

Et transporten d'un lloc a un altre, traient-te i pujant-te al camió, obligant-te a caminar sense sabates pel mig del fang.

Aleshores van començar a interrogar-me sobre la meva identitat. Mentre ho feien, els soldats no paraven de donar-me cops amb les armes. Tu només ets allà esperant el moment en què et dispararan.

Es podria qualificar de tortura; tortura psicològica. Em costa explicar el que va passar. Em va teletransportar directament a l'any 2002, quan jo tenia 17 anys. Els israelians tenen la màquina del temps, poden tornar-te 20 anys enrere tan sols amb un botó.

El mateix dia, l'exèrcit també es va endur el Mustafà Sheta, productor de The Freedom Theatre, i sembla clar que no el deixaran anar en una llarga temporada.

Fins i tot ataquen els nostres nens... el Jamal, un alumne, també va ser segrestat el mateix dia. En l'últim any, han matat tres nens que feien part del nostre teatre.

Durant 17 anys, hem treballat dur per aixecar aquest teatre. Durant 17 anys, ells no han parat de segrestar-nos, atacar-nos i matar-nos.

El passat mes de juliol, van bombardejar i destrossar la part externa del teatre. Ho vam construir de nou. Ho vam arreglar. Ara ho han tornat a destrossar.

Destrossen tota evidència de cultura, qualsevol cosa que demostrï que els palestins som gent normal.

The Freedom Theatre és un lloc d'art. Aquí hi ha nens, gent jove, noies, nois, dones... Venen aquí a practicar, buscant un lloc on poder-se expressar i imaginar-se una vida millor, un lloc millor.

I, tot i així, venen els israelians a dir-nos "no, vosaltres no podeu somiar. Us està prohibit imaginar que pot haver-hi quelcom diferent de la realitat que us envolta. Esteu sota ocupació, i això és el vostre destí com a palestins... créixer i morir sota una ocupació brutal, irracional i violenta.

És per això que faig aquesta petició als artistes de tot el món: unim-nos i lluitem. No només pels palestins... Hem de lluitar per aquest planeta, per la humanitat, pel futur, per les properes generacions, per cada comunitat i cada país que encara està colonitzat i ocupat.

Juliano Mer-Khamis i Zakaria Zubeidi, els fundadors del The Freedom Theatre, creien que la tercera intifada havia de ser una intifada cultural i artística.

I encara que al Juliano el van assassinar i el Zakaria segueix a la presó, això és el que nosaltres estem fent ara, és la nostra missió... una intifada cultural.

Ahmed Tobasi va ser alliberat l'endemà. Jamal Abu Joas va ser alliberat 8 dies després. Mustafà Sheta ha estat sentenciat a sis mesos de detenció administrativa: presó sense càrrecs ni judici.